

Gündüzden nefret gecelerden yorgun  
İnsanîyet namına tüm hayallerim yok oldu  
Birazcık vicdan ölümden beter korku  
Kendimden beklentim yüksek ve ayakta zor durdum  
Cihana meydan oku kör talihe beddua  
Beynin ayırt etsin seni kör cahile ör duvar  
Dünyadan barış bekle hayat gerçeklik duvarı  
Çarp ve yüzün paramparça olsun bu en doğal halin  
Şşş pamuk prenses uyuyor  
Babası savaş tanrısı tüm çığlıklarını duyuyor  
Kölelikten zevk alır bi haldesin ki her gün aynı  
Çünkü fahişelerin günlük tutma huyu yok  
Oyunlarınıza mahkumuz yasal belgenizle  
Gidip tutuklayın lirikler yasaklı bölgenizde  
Grüha dahil ol ezik bi güçle çünkü  
Krallar kullardan kan insanlar krallardan övgü ister

Her şey, efsaneyle başlar kuşkuyla yıkılır  
İnsan bir akşamüstü varlığından sıkılır  
Çalacak bir kapı yok sefalet böyledir  
Kaprîs varlığına dair yalanlar söyletir  
Kanatlı bir yalancı omurgasız bir sükunet  
Dili tutulmuş bir sahipsiz bir iştahlı ucube  
Pişmanlık yürüdü içine yüzüne vuran şavkla  
Derin olmak başka çukur olmak başka  
Saatler hep geceyi kovar görev gibi  
Bir kere kırıldın ötesi berisi önemli mi?  
Unutmaktan başka çaremiz yok  
Bu sonsuz anormallik kalbimizden hiç bahsetmiyor di mi?  
Dağlarda karlar erir insanlar düşer ölür  
Gönlünce kırmak iste bu değişmez döngüdür  
Kafan karışmasın şeytan da melektir  
Sakın sevme bu acımak demektir